

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 26 (1981), No. 1, 52--57

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/137721>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1981

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Institut National de Recherche et de Documentation Pédagogiques: *Calculateurs programmables dans les collèges et les lycées. Expérimentation menée par les IREM et IINRDP* (Paris 1975).

LEWIS, J.: *Use of electronic calculators in science examinations*. Education in Science 73 (1977), 19—21.

National Advisory Committee on Mathematical Education: *Overview and analysis of school mathematics, grades K-12*. (Conference Board of the Mathematical Sciences, Washington, D.C., 1975.)

National Assessment of Educational Progress:

Consumer math: selected results from the first national assessment of mathematics. (U.S. Government Printing Office, June 1975.)

National Assessment of Educational Progress: *Math fundamentals: selected results from the first national assessment of mathematics*. (U.S. Government Printing Office, January 1975.)

SHUMWAY, R. J.: *Hand calculators: Where do you stand?* The Arithmetic Teacher 23 (1976), 569—72.

SUYDAM, M. N. et al.: *Electronic hand calculators: The implications for precollege education*. Final Report (The National Science Foundation, Washington, D. C., 1976).

jubilea & zprávy

ZA PROFESOREM VÁCLAVEM ŠTĚPÁNSKÝM

V září minulého roku odešel z našich řad prof. RNDr. Václav Štěpánský, DrSc., s jehož jménem je spjata významná etapa činnosti Vysoké školy báňské v Příbrami a v Ostravě.

Profesor Štěpánský pocházel z Červeného Kostelce v Podkrkonoší. Středoškolské studium ukončil maturitou na státní reálce v Hradci Králové. Potom se věnoval studiu teoretické matematiky na Karlově univerzitě a zároveň studoval deskriptivní geometrii a aplikovanou matematiku na Vysoké škole speciálních nauk při ČVUT v Praze. Vysokoškolské studium ukončil v roce 1929 s výborným prospěchem. V roce 1931 získal titul doktora přírodních věd.

Po ukončení vysokoškolského studia pracoval jako asistent v ústavu matematiky a deskriptivní geometrie na Vysoké škole báňské v Příbrami. V období hospodářské krize, kdy byl počet

pracovníků vysokých škol omezován, přešel na gymnázium do Jaroměře, pak do Chrudimi, kde pracoval až do r. 1945.

Po skončení druhé světové války se RNDr. Štěpánský znovu vrátil do ústavu matematiky a deskriptivní geometrie Vysoké školy báňské v Příbrami a s ním pak přešel do Ostravy, kam byla Vysoká škola báňská na podzim roku 1945 přemístěna. Po válce č. é období kladlo na vysokoškolské pracovníky mimořádné úkoly. Byl nedo-

statek učebních textů, nedostatek učebnic. A právě prof. Štěpánský měl značnou zásluhu na tom, že posluchači VŠB dostali pro studium matematiky a deskriptivní geometrie brzy po válce potřebnou literaturu. Po své habilitaci v r. 1946 napsal několik učebnic a učebních textů z matematické analýzy, deskriptivní geometrie, vektorového počtu a nomografie.

Ve své vědeckovýzkumné práci se prof. Štěpánský zabýval problematikou algebraických křivek a ploch, technickými aplikacemi analytické geometrie v hornictví, vícerozměrnou geometrií a zejména obsáhla vědecká pojednání věnoval nomografii, kde dosáhl mimořádných úspěchů, známých a oceňovaných i v zahraničí. Jedna z jeho rozsáhlých prací byla uveřejněna v Nomografickém sborníku při akademii věd v SSSR. V roce 1970 obhájil doktorskou práci na téma *Nové nomografické zobrazovací metody v oblasti vztahů reálných a komplexních proměnných. Jejich aplikace zejména v hornictví a hutnictví* a získal vědeckou hodnost doktora věd. Nomografií se zabýval i po svém odchodu do důchodu, kdy napsal několik nových prací. V roce 1974 byla ve Sborníku vědeckých prací VŠB v Ostravě uveřejněna jeho práce *Čtyřdimenzionální nomogramy vztahů do osmi proměnných*.

Pracovní činnost RNDr. Štěpánského na Vysoké škole báňské byla velmi bohatá a mnohotvárná. Jako zástupce profesora matematiky a od r. 1963 jako profesor matematiky vykonával vedle bohaté pedagogické činnosti funkce vedoucího katedry matematiky a deskriptivní geometrie. Mnoho úsilí věnoval přípravě nových vědeckých kádrů, byl školitelem a examinátorem vědeckých aspirantů z teoretické a aplikované matematiky. V tomto směru se jeho činnost neomezovala pouze na VŠB, nýbrž působil také na mnoha jiných vysokých školách u nás. Při příležitosti 25. výročí založení VŠT v Košicích mu udělil rektor a vědecká rada VŠT pamětní medaili.

Své bohaté znalosti matematické statistiky a nomografie uplatňoval při spolupráci s významnými průmyslovými podniky Ostravska.

Profesor Štěpánský věnoval velké úsilí přednáškové činnosti v rámci Socialistické akademie a Vědeckotechnické společnosti. Byl dlouholetým členem JČSMF, kde dlouhá léta pracoval jako předseda ostravské pobočky. Byl jmenován zasloužilým členem JČSMF a byla mu udělena stříbrná jubilejní medaile v roce stého výročí

trvání JČSMF. Za dlouholetou záslužnou činnost byl vyznamenán Řádem rudého praporu práce.

Po krátké těžké nemoci prof. Štěpánský 19. září 1980 zemřel. Čest jeho památce.

Josef Láníček

PROFESOR MILOŠ JELÍNEK SEDMDESÁTNIKEM

Čtenáři, kteří osobně znají profesora Miloše Jelínka, čestného člena a dlouholetého ústředního sekretáře a nyní místopředsedu Jednoty čs. matematiků a fyziků, stěží uvěří, že oslavil 2. října 1980 už sedmdesátiny, a to v plné duševní i tělesné svěžesti a s mnoha plány pro další desítky let. Jeho neobyčejně rozsáhlá úspěšná činnost byla včetně životopisných dat přehledně shrnuta k šedesátému pátému výročí v pátém sešitě *Pokroků* z roku 1975. V této vzpomínce se pokusíme jen o načrtnutí jeho průkopnického podílu na modernizaci matematického vyučování u nás i v zahraničí.

V době, kdy ministerstvo školství povolalo v roce 1951 Jelínka z místa ředitele gymnázia v Kolíně do funkce ústředního inspektora pro matematiku a fyziku, pociťovala se nejen u nás a v ostatních socialistických státech, ale i v západních zemích naléhavá potřeba přiblížit zastaralý obsah školské matematiky novým matematickým idejím a nahradit přežilý způsob vyučování poutavějšími a účinnějšími metodami, opřenými o zákonitosti moderní psychologie. Miloš Jelínek se po léta horlivě seznamoval s novými myšlenkami z odborné zahraniční literatury i na studijních cestách, zejména do Sovětského svazu, v němž v té době pobyl třikrát. Četné podněty mu poskytla účast na konferenci, kterou uspořádala o vyučování matematice mezinárodní organizace UNESCO v červenci 1956 v Ženevě. Závěry této konference, již se poprvé společně zúčastnili významní odborníci ze socialistických i kapitalistických zemí, podávaly doporučení pro obrodu matematického vyučování a staly se východiskem modernizace. Prof. Jelínek zde navázal osobní styky s vedoucími pracovníky mnoha zemí; byli to zejména profesori Aleksej Ivanovič Markuševič ze Sovětského svazu, Tomáš Várga z Maďarska, Žofie Krygowská z Polska, Jean Piaget ze Švýcar

a Willy Servais z Belgie. S těmito hlavami modernizačního hnutí byl od té doby v písemném i osobním spojení a zajistil si tak nepřetržitý mezinárodní přehled.

O tehdejším stavu modernizačních snah podal Miloš Jelínek výstižný obraz ve třech zásadních státech ve XIII. ročníku časopisu *Matematika ve škole*: 1. *Modernizace vyučování matematice*. — 2. *Nové pohledy na teorii učení a jejich důsledky pro vyučování matematice*. — 3. *Snahy o zkvalitnění matematického vyučování v SSSR, v NDR a u nás*. Je patrné, že kladl velký důraz nejen na zmodernizování obsahu matematického vyučování, ale i na změnu vyučovacích metod. O tom, jak bystře pohlížel do budoucnosti, svědčí upozornění na *důležitost aplikací, což bude patrně nejslabší článek navrhovaných způsobů, jak zlepšit a zefektivnit vyučování matematice* (*Matematika ve škole*, roč. XIII., str. 462). Tato jeho obava se splnila, jak konstatovala celostátní konference, pořádaná Jednotou na téma *Koordinace vyučování matematice s ostatními předměty* v Hradci Králové v únoru 1980.

V počátcích našeho modernizačního hnutí byly uvedené státi pramenem, z něhož čerpali další pracovníci. Našly i živý ohlas v zahraničí: otiskly je metodické časopisy v NDR a v Bulharsku; v Anglii byly ve výtahu pojaty do *Zpráv o školství na Východě*.

Prof. Jelínek se neomezil jen na informování

o modernizaci, ale prozíravě chystal její organizovaný nástup včasnou přípravou učitelů a především vedoucích pracovníků, jež uvážlivě vybíral hlavně ze tří celostátních institucí, na jejichž vzniku a rozvoji se sám výrazně podílel. Především to byla plánovitě s profesorem Františkem Vyčichlem budovaná síť krajských poboček Jednoty v polovině padesátých let, dále síť kabinetů matematiky při krajských ústavech pro další vzdělávání učitelů, ustavovaných v téže době, a konečně síť kateder matematiky na pedagogických institutech (nyní fakultách) zřízených v roce 1959. Všude tam se začal čile rozvíjet modernizační ruch a přidávali se další nadšenci zancení pro reformu matematického vyučování.

Zde je na místě zmínit se o stylu Jelínkovy práce. Řídil se vždy dlouhodobým, střídavě promyšleným plánem, jehož plnění průběžně sledoval. Spolupracovníky upoutával otevřeným, srdečným a čestným přístupem, dovedl odhadnout jejich pracovní možnosti a stanovit pak náročné, ale splnitelné úkoly. Při hospitační činnosti objevoval v celé republice pracovníky, jejichž schopností se dostatečně nevyužívalo, a zasazoval se o jejich zařazení na místa, kde se mohli lépe uplatnit ve prospěch společnosti. Jako jeden z mnoha příkladů uvedme profesora Františka Veselého, jehož mimořádné schopnosti poznal Jelínek při hospitaci na gymnáziu v Plzni a získal jej pro významné funkce v Jednotě. Veselému vděčí Jednota mimo jiné za zpracování své historie v jubilejní publikaci *Sto let Jednoty čs. matematiků a fyziků*. Porady i jiná jednání, která Jelínek řídil, byly pečlivě připraveny a probíhaly věcně; nikdy nebyly nudné, vždy byl vítán inteligentní humorný nádech.

Koncem roku 1963 přechází profesor Jelínek z ministerstva školství do Výzkumného pedagogického ústavu J. A. Komenského s úkolem řídit práci experimentálních škol zřízených z jeho podnětu v Praze, v Brně a v Bratislavě. Tyto školy, na nichž se začalo v roce 1964 vyučovat podle zmodernizovaných pokusných osnov, byly konkrétním zárodkem modernizace u nás a daly impuls k mohutné vlně, která po necelých patnácti letech vystúpila v rámci *Projektu dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy* v moderních matematických osnovách vstupujících ve školním roce 1980/81 už do patřičného ročníku základní školy.

Ke zlomu v činnosti Miloše Jelínka dochází začátkem roku 1965, kdy mu UNESCO nabízí

místo experta pro matematické vyučování na školách arabských uprchlíků z Palestiny, žijících v Jordánsku, v Sýrii, v Libanonu, v části Palestiny a v Gaze. Jelínek má už z práce v zahraničí zkušenosti, jichž nabyl v roce 1961 jako expert při několikaměsíčním pobytu v Somálsku, ale přece váhá, neboť by se nerad rozloučil se započatým dílem, které se ve vlasti slibně rozvíjí. Přece však přijímá nabídku na radu svého představeného prof. J. Váni a odchází do libanonského Bejrútu, kde se mu otevírá perspektiva náročné a tvůrčí práce.

Jelínkovým úkolem na novém pracovišti je řídit a modernizovat vyučování matematice na školách palestinských uprchlíků ve výše uvedených zemích a udržovat spojení s jejich ministerstvy školství. V tomto rámci reformuje též studium matematiky na pěti pedagogických fakultách připravujících učitele škol pro Palestinu, řídí dvouleté doškolovací kursy a sestavuje pro ně programy i učební texty. Aktivně se také zúčastňuje na Matematickém projektu organizace UNESCO pro arabské státy; zkušenosti při tom získané shrnul v článku *Plán UNESCA na modernizaci vyučování matematice v arabských státech*, otištěném v XIX. ročníku *Matematiky ve škole*.

Na práci v pestrém arabském světě Miloš Jelínek rád vzpomíná, neboť se při ní mohl v neobyčejně zajímavém prostředí plně věnovat tvůrčí metodické činnosti bez podřadných administrativních povinností a zároveň rozšířil okruh svých zahraničních styků o další významné pracovníky, zejména o profesory André Lichnerowicze z Paříže a Howarda F. Fehra z Columbijské univerzity v New Yorku. V té době napsal řadu učebnic a příruček vydávaných v angličtině i v arabštině a za dobu šesti let vychoval domácí pracovníky, aby mohli po jeho odchodu pokračovat v jeho práci a přejít na důležitá místa didaktiků, učitelů pedagogických fakult, odborných inspektorů i pracovníků na ministerstvech školství.

Po návratu do vlasti v roce 1972 pokračuje profesor Jelínek obětavě především v práci pro Jednotu, jejímž se stal nejprve znovu ústředním sekretářem a v r. 1978 místopředsedou.

Jeho práce v Jednotě, jejímž členem je od r. 1929 — od doby svých studií na přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity v Praze, je stejně svědomitá, obětavá a iniciativní jako celá jeho práce odborná. Stál u zrodu Kabinetu pro moderni-

zaci vyučování matematiky a fyziky JČSMF, který byl později převeden do ČSAV; mnoho záslužné práce vykonal a dosud koná v oblasti školské matematické terminologie. Velmi iniciativně pracuje v tiskové a ediční komisi JČSMF, jimž dal pevný řád, je velmi aktivním členem matematické pedagogické sekce Jednoty a obětavě pomáhá v řadě komisí JČSMF. Jeho zásluhy byly po právu oceněny zvolením zasluhujícím členem na jubilejním sjezdu Jednoty v r. 1962 a čestným členem JČSMF na sjezdu v r. 1965.

Své bohaté zkušenosti předává na četných přednáškách a konferencích i v odborných časopisech. Pro učitele matematiky i pro širší veřejnost připravil na podkladě knížek zpracovaných v Libanonu populárně vědeckou edici *Nové směry ve školské matematice*; je rozpočtena na deset svazků, z nichž osm už vyšlo a setkal se s vřelým zájmem, devátý je v tisku a na desátém autor pracuje.

Jak je vidět, nemá a nebude mít Miloš Jelínek nikdy dlouhou chvíli. Všechn čas vyplňuje užitečnou prací a přitom nezapomíná na rodinu, jež vzrostla díky trojici vdaných dcer zatím o pět vnoučat, z nichž nejstarší už se ve škole učí „novou“ matematiku. Přejeme ze srdce jubilantovi i jeho milé choti do další desítky let hodně zdraví a spokojenosti.

František Dušek

ŠEDESÁTINY DOCENTA KARLA MIŠOŇE

Doc. RNDr. Karel Mišoň, CSc., se narodil 13. 10. 1920 a vystudoval státní reformované reálné gymnázium v Praze (kde maturoval v roce 1939) a v roce 1942 maturoval na státní vyšší průmyslové škole. V zimním semestru 1939—40 byl zapsán na Karlově univerzitě (obor matematika-fyzika); toto studium přerušilo uzavření českých vysokých škol a Karel Mišoň se stal na nějaký čas pomocnou vědeckou silou v Akademii věd, později pracoval u stavební firmy a nakonec jej neminulo ani totální nasazení.

Po osvobození naší vlasti od nacismu se ihned vrátil ke svému studiu na Karlově univerzitě a v roce 1947 zde studia dokončil. Již ve školním roce 1947—48 začíná jeho působení na středních školách, které trvalo až do roku 1960. Učil

v těch letech na dvou jedenáctiletkách, na vyšší průmyslové škole strojnické a chemické. Je to období, v němž Karel Mišoně intenzivně rozvíjí svoji činnost veřejnou, zejména pracuje v krajském pedagogickém sboru, často navštěvuje různé školy v Severočeském kraji, vede krajskou letní školu učitelů a vyučuje v dělnické přípravce pro studium na vysokých školách. Vede také řadu zájmových kroužků, ale také veliké množství času věnuje organizaci mládežnických brigád, pomáhá i při rozvoji družstevního zemědělství a přitom pečuje o bývalou klášterní knihovnu s jejími šedesáti tisíci svazky až do doby jejího umístění v okresním archívu. Práce v knihovnách ho zajímala již v té době, a to ať šlo o literaturu odbornou, nebo beletristickou, o knihovnu žákovskou nebo učitelskou. Vedl také poradenskou službu pro pracovníky Severočeských uhelných dolů, pečoval o jejich diplomanty, přednášel zde v Mostě v Hornické univerzitě a absolvoval desítky přednášek po okrese ve školách, dolech, závodech i vojenských posádkách jako lektor pro obor kosmonautika v Socialistické akademii.

Když vzniklo dálkové studium na vysokých školách a jeho střediska, stává se konzultátorem pro předměty matematika, fyzika a hydraulika, a to pro fakultu strojní (středisko bylo při vyšší průmyslové škole v Mostě), pro vysokou školu chemickou (středisko při tehdejších Stalinových závodech) a pro Vysokou školu báňskou (středisko při SHD v Mostě).

V roce 1951 žádá Karel Mišoně o přijetí na katedru matematiky FEL ČVUT a jeho žádosti je vyhověno; školské orgány kraje však ho uvolňují pro práci na vysoké škole teprve v roce

1960. Na novém pracovišti od počátku využívá svých zkušeností s výukou ze studia pracujících a jeho široký odborný zájem se brzy uplatňuje také v diferencovaném studiu pro vybrané studenty fakulty. Brzy po svém příchodu na fakultu je zařazen do vědecké přípravy a v roce 1967 získává hodnost kandidáta věd a o dva roky později titul RNDr. V roce 1979 úspěšně (všemi hlasy) obhájil svou habilitační práci a v září 1980 byl jmenován docentem matematiky.

Již předchozí vývoj Karla Mišoně ukázal, že nedokáže stát stranou veřejné činnosti a jeho přechod na vysokou školu mu umožnil zapojit se postupně do řady dalších akcí. Kromě členství v ROH, SČSP, Jednotě čs. matematiků a fyziků a v ČSVTS, stává se také členem Čs. společnosti pro mechaniku ČSAV, je zakládajícím členem Čs. astronomické společnosti a řady dalších organizací. A všude se brzy stává aktivním členem. Výrazné je např. jeho zapojení do činnosti SČSP, kde je členem pléna OV SČSP v Praze 6; léta byl členem politickoorganizační komise a členem komise pro hodnocení socialistické soutěže ve školských odbočkách. Jeho zájem o odbornou literaturu, hlavně sovětskou, ho brzy přivedl ke spolupráci se Sovětskou knihou, kde se stává poradcem odběratelů, je tam též členem Rady odběratelů a odborné funkce přejímá také ve Vyčichlově matematické knihovně, ve Státní knihovně ČSR a obstarává knihy pro knihovnu poděbradské detašované katedry matematiky FEL ČVUT. Pracuje ve vědeckotechnické knihovně Donau sovětské vědy a kultury a spolupracuje s propagačním odborem n. p. Zahraniční literatura. Je v redakční radě Rozhledů matematicko-fyzikálních a je externím spolupracovníkem SPN a v řadě dalších institucí obdobného charakteru. Jeho podíl na práci v SČSP byl oceněn čestným odznakem SČSP II. stupně, dostal také čestné uznání za mimořádné úsilí o rozvoj činnosti ČSVTS o technický pokrok čs. národního hospodářství, a rozvoj pracovní iniciativy v ROH.

Největším osobním zájmem doc. Karla Mišoně je studium odborné literatury a publikování vědeckých prací, kterých vyšlo dosud přes šedesát. Kromě toho uveřejnil několik desítek popularizačních článků. Přednášel na našich i mezinárodních konferencích a seminářích, přičemž jeho zvláštní zájem se soustřeďuje k otázkám kosmonautiky a nebeské mechaniky. Tato aktuální tematika je u něho celoživotním zamě-

řením; jeho práce v tomto oboru mají odezvu v *Zentralblatt für Mathematik und ihre Grenzgebiete* a v *Referativním žurnále pro astronomii*. Dosavadní úsilí doc. Mišoně dává záruku, že i nadále bude pracovat se zanícením jemu vlastním.

K této činnosti přejeme všichni Karlu Mišonovi do dalších let hodně zdraví a pracovních úspěchů.

Karel Hašek

16. CELOSTÁTNÍ KONFERENCE O MATEMATICE NA VŠTEZ

Konference se konala ve dnech 25.—29. srpna 1980 v Banské Bystrici a byla zaměřena na otázky výuky matematiky a vědecké činnosti kateder matematiky z hlediska potřeb inženýrské praxe. Uspořádala ji Jednota československých matematiků a fyziků — Komise pro matematiku na VŠTEZ, Jednota slovenských matematiků a fyziků — pobočka ve Zvolenu ve spolupráci s katedrou matematiky a deskriptivní geometrie VŠLD ve Zvolenu a s katedrou matematiky FESCR VŠE v Banské Bystrici. Zaměření 16. celostátní konference vplynulo ze závěrů 15. celostátní konference o matematice na VŠTEZ, která proběhla v září 1979 v Srní u Sušice, jejíž náplní byla matematika z hlediska potřeb inže-

nýrské praxe. Jestliže na 15. celostátní konferenci byl dán velký prostor především pracovníkům z technické praxe — nematematikům, vyslovovali se na 16. celostátní konferenci k tomuto problému převážně matematici. Rozvoj moderního průmyslu klade na aplikovanou matematiku stále vyšší požadavky, a to proto, že velké kvalitativní změny, kterých jsme v současné době svědky, vyžadují teoretické řešení, které se neobejde bez adekvátního matematického modelu. Z toho též vplynulo pracovní téma konference „Matematika z hlediska potřeb inženýrského výzkumu a praxe“.

Jednání konference bylo organizačně zabezpečeno pobočkou JSMF ve Zvolenu. Členům organizačního výboru prof. RNDr. C. PALAJOVI, RNDr. T. KLEINOVÍ, CSc., RNDr. A. DEKRÉTOVI, CSc., a mnohým dalším patří dík za zajištění hladkého průběhu i vysoké společenské úrovně jednání.

Konference se zúčastnilo 131 matematiků, odborných a vědeckých pracovníků z celé ČSSR. Význam konference byl zvýšen účastí zástupce MŠ ČSR doc. RNDr. M. ŠULISTY, CSc., zástupce MŠ SSR doc. RNDr. Š. MALINY, CSc., místopředsedy SKNV s. E. CABANA, rektora VŠLD ve Zvolenu prof. Ing. A. PRIESOLA, DrSc., děkana FESCR VŠE prof. Ing. E. KOPŠA, CSc., ředitele MÚ ČSAV doc. RNDr. A. KUFNERA, CSc., ředitele MÚ SAV akademika Š. SCHWARZE a dalších předních československých matematiků.

Odbornou náplň jednání konference zajistila Komise JČSMF pro matematiku na VŠTEZ. Vlastní jednání konference bylo řízeno pracovním předsednictvem ve složení: doc. B. BUDINSKÝ, dr. P. BURDA, dr. J. BUREŠOVÁ, dr. A. DEKRÉT, doc. O. JAROCH, doc. J. KLÁTIL, dr. T. KLEIN, doc. B. KOLIBAROVÁ, prof. V. MEDEK, doc. L. NOVÁK, prof. C. PALAJ, doc. J. PIDANY, prof. J. POLÁŠEK, doc. M. ŠULISTA, doc. Z. ZALABAI, dr. R. ZIMKA, doc. J. ŽILINKOVÁ.

O hlavní referáty byli požádáni přední pracovníci vysokých škol a Akademie věd, kteří aktivně pracují ve sledované oblasti. Tato praxe, která se osvědčila již na 15. celostátní konferenci, se opětovně projevila jako velmi dobrá. Přednesené referáty měly vysokou odbornou úroveň a přinesly celou řadu závažných podnětů pro výchovně pedagogickou a vědeckou práci učitelů matematiky na vysokých školách inženýrských směrů. Úplná znění referátů budou postupně